

Єфремов О.В. ЧОМУ УКРАЇНА ЗА РОКИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ НЕ ЗМОГЛА ПОБУДУВАТИ СПРАВЕДЛИВЕ ДЕМОКРАТИЧНЕ СУСПІЛЬСТВО. //Економіка і управління. – 2014. – №2. – С.8.

Розглянута база формування демократичного суспільства, проведений розширений аналіз понять: «соборність», «унітаризм», «федералізм», «конфедералізм», їх взаємозв'язок та взаємозалежність у системі «держава». Доводиться, що основною бідою України, яка привела її на грань катастрофи, є форма державного устрою - унітаризм, який не дозволяє сформувати суспільство справедливості. Обґрунтовується, що оптимальною формою державного устрою є федерація за типом США.

Гавкалова Н. Л., Нісфоян С. С. ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ НА УТРИМАННЯ І РОЗВИТОК ПЕРСОНАЛУ. //Економіка і управління. – 2014. – №2. – С.16.

Проаналізовано принципи управління витратами. Узагальнено підходи до визначення функцій управління витратами. Виокремлено ознаки ефективного управління витратами на персонал, що дозволять підвищити лояльність персоналу, утримати найкращих працівників, розвинути стратегічні компетенції, поліпшити структуру ризиків, вивільнити грошові кошти на розвиток персоналу.

Прохорова В.В., Грішна К.О. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ КОНТРОЛІНГУ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ. //Економіка і управління. – 2014. – №2. – С.24.

У статті виконано аналіз існуючих методів контролінгу, за результатами якого встановлено взаємозв'язок методів оперативного і стратегічного контролінгу на підприємстві, а також важливість організаційного, методичного та інформаційного забезпечення.

Блажевич О. Г., Усков І.В. АНАЛІЗ РЕАЛІЗАЦІЇ БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ НА РІВНІ АР КРИМ. //Економіка і управління. – 2014. – №2. – С.27.

У статті здійснений аналіз реалізації бюджетної політики на рівні зведеного бюджету АР Крим. Запропоновані заходи з оптимізації бюджетної політики на місцевому рівні в умовах фіскальної децентралізації.

Дишловий І.М., Прохорова О.В. РАЙОНУВАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ ЕФЕКТИВНОГО РОЗМІЩЕННЯ ПРОДУКТИВНИХ СИЛ САНАТОРНО-КУРОРТНОГО І ТУРИСТСЬКОГО КОМПЛЕКСУ. //Економіка і управління. – 2014. – №2. – С.34.

Розглянуто теоретичні підходи районування курортно-рекреаційних та туристських комплексів, запропоновані економістами. Виявлено основні фактори, що впливають на сучасний стан курортно-рекреаційних та туристських комплексів, до яких віднесено історичні особливості формування рекреаційного комплексу, політичні чинники і особливості національного планування. Запропоновано методологічний інструмент подальшого ефективного районування з використанням: індексу локалізації, індексу спеціалізації, коефіцієнта схожості галузевої структури, індекс середньогалузевої ефективності промислового виробництва обласних районів.

Козлова Л. В. ГЛОБАЛІЗАЦІЯ СТРАТЕГІЧНИХ ОРІЄНТИРІВ СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ЛОКАЛЬНОГО РІВНЯ. //Економіка і управління. – 2014. – №2. – С.40.

У статті розглядаються міська система як відокремлений комплексний механізм взаємодії соціальних, економічних і екологічних факторів. Визначено складові соціального розвитку міста, а так само позначені пріоритети та комплекс задач, вирішення яких дозволить сформувати орієнтири сталого розвитку.

Гапоненко О. Є., Парфентенко І. А. ТЕОРЕТИЧНИЙ БАЗИС ОРГАНІЗАЦІЇ МЕРЧАНДАЙЗИНГУ: СУТНІСТЬ, МЕТОДИ, ПРАВИЛА. //Економіка і управління. – 2014. – №2. – С.46.

Удосконалено понятійно–категоріальний апарат з проблематики дослідження організації мерчандайзингу торгівельної точки шляхом встановлення логічного взаємозв'язку між базовими поняттями «мерчандайзинг», «торгівельна точка», який, на відміну від існуючих, базується на взаємозв'язку та взаємодоповненні функціональних і сутнісних особливостей окремих понять та

дає змогу удосконалити теоретико–методичне підґрунтя дослідження. Визначено та обґрунтовано необхідність використання методів (метод імпульсивних продажів, ABC-метод, метод взаємопов'язаних покупок і перехресної торгівлі, метод візуального мерчандайзингу) та правил мерчандайзингу.

Короленко Ю.М. ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ КОНКУРЕНТНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА. //Економіка і управління. – 2014. – №2.– С.52.

У статті розглядаються підходи до визначення конкурентної стратегії підприємства. Визначені основні типи стратегій. Проведене дослідження є основою визначення власної позиції щодо до формулювання поняття «Конкурентна стратегія підприємства».

Прохорова В.В. УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ НА АВІАПІДПРИЄМСТВАХ: ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ. //Економіка і управління. – 2014. – №2.– С.56.

З'ясовано, що здійснювати управління змінами на авіапідприємстві з точки зору організаційно-економічного аспекту не слід тоді, коли кризові явища вже проявляються, а проводити їх постійно, щоб вчасно можна було спрогнозувати та уникнути можливих наслідків кризи. Проте, як правило, поштовхом до змін є кризові ситуації на авіапідприємствах. Визначено, що організаційно-економічні зміни на підприємстві передбачають істотну перебудову підприємства, яка впливає на її місію та організаційну культуру. Відповідні зміни відбуваються також в технології та складі ресурсів. Виникають істотні проблеми з реалізацією стратегії. Радикальні зміни підприємства пов'язані з глибокими структурними перетвореннями в організації. Вони відбуваються тоді, коли організація не змінює галузь, але здійснюється її поділ або об'єднання з іншою аналогічною організацією. Зроблено висновок, подолання опору змін має розпочатися до його проявів, адже ефективна програма змін, яка базується на грамотному організаційно-економічному підході до управління змінами, передбачає мінімальну можливість наявності опору лише з боку окремих працівників підприємства. Для впровадження управління змінами на підприємстві з точки зору організаційно-економічного аспекту необхідно: створити відчуття необхідності змін, визнання та обговорення причин існуючого стану; впроваджувати необхідні зміни, позбавитися перешкод до них, за необхідності змінювати організаційну структуру та культуру організації.

Ривкіна О.Л. УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИЧНОГО ПІДХОДУ ДО КОРЕГУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА З УРАХУВАННЯМ ЧИННИКІВ НЕСТАБІЛЬНОСТІ СЕРЕДОВИЩА ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ. //Економіка і управління. – 2014. – №2.– С.61.

У статті розроблено авторській підхід до вдосконалення методологічної бази процесу корегування стратегії підприємства на етапі її реалізації в умовах високої нестабільності середовища на підставі комплексного врахування чинників цієї нестабільності.

Ус Ю. В., Михнюк А.О. ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА. //Економіка і управління. – 2014. – №2.– С.65.

У статті розглянуто сутність поняття «механізм управління конкурентоспроможністю підприємства», представлено особливості його формування у сучасних ринкових умовах. Визначено основні складові механізму управління конкурентоспроможності: об'єкт та суб'єкт. Розглянуто етапи досягнення поставленого рівня конкурентоспроможності підприємства. Запропоновано механізм управління конкурентоспроможністю, що забезпечує ефективне функціонування підприємства.

Ус Ю.В. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ АНТИКРИЗИСНОГО ФІНАНСОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ НА ОСНОВІ РЕНОВАЦІЙНОГО ПІДХОДУ. //Економіка і управління. – 2014. – №2.– С.68.

У статті розкрита сутність трактування поняття антикризове фінансове управління та реновані в економіці. Розглянуті різні підходи авторів до визначення категорії криза та її основних характеристик. Складено та обґрунтовано алгоритм впровадження антикризового фінансового управління ґрунтованого на реноваційному підході. Обґрунтовано необхідність приділення уваги антикризовому управлінню на підприємстві у час проведення перетворень у економіці країни. За результатами проведених досліджень визначено, що враховуючи циклічну динаміку економічного

розвитку, жодному підприємству не вдається уникнути виникнення кризових явищ у діяльності. Виделені принципи системи антикризового фінансового управління. Також доведена неможливість запобігання виникненню кризи на підприємстві внаслідок перебування причин кризи за межами дії керівництва. Наведені етапи проведення фінансової стабілізації на підприємстві в умовах кризи. В умовах нестабільної економіки гостро постає проблема забезпечення ефективного реагування на кризу внутрішнього або зовнішнього середовища підприємства шляхом створення ефективної системи антикризового управління.

Чумак Л.Ф., Шрамко К.В. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА. //Економіка і управління. – 2014. – №2. – С.73.

У статті досліджено структуру потенціалу підприємства, визначено роль виробничої складової, розглянуто особливості трактувань в економічній літературі поняття «виробничий потенціал», а також підходи до оцінки виробничого потенціалу.

Андрєєва Є. Л. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ КОНКУРЕНТОСТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДУВАННЯ. //Економіка і управління. – 2014. – №2. – С.79.

Сформовано концептуальні засади організаційно-управлінського потенціалу конкурентостійкості підприємств машинобудування, що базуються на положеннях сучасної парадигми конкурентних переваг та з урахуванням законів та принципів синергетики, що сприятиме формуванню логіки та науковій обґрунтованості підходів щодо прийняття ефективних управлінських рішень в умовах невизначеності та мінливості зовнішнього та внутрішнього середовища. Наголошено на необхідності створення якісного науково-методичного забезпечення, яке включає теоретико-методичний, організаційно-методичний та інформаційно-аналітичний блоки, з метою побудови концепції та дієвого механізму, як базують елементів процесу формування організаційно-управлінського потенціалу конкурентостійкості підприємства.

Бережной А.В. КЛАСТЕРИЗАЦІЯ МОРСЬКИХ ПОРТІВ КРИМУ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЇХ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ. //Економіка і управління. – 2014. – №2. – С.84.

Розглянуто міжнародний досвід кластеризації морських портів регіону, як найбільш прогресивної форми кооперації всіх учасників логістичного ланцюжка з метою підвищення рівня їх конкурентоспроможності та ефективності організації бізнесу. Ґрунтуючись на дослідженні зарубіжного досвіду розвитку морських портів, запропоновано схему створення промислово-портового кластеру в регіоні, що передбачає реалізацію організаційних заходів, спрямованих на оцінку сегмента ринку у відповідності зі спеціалізацією порту, розробку структури промислово-портового кластеру, форм взаємодії учасників та механізмів державної підтримки.

Кобець С.П. ОЦІНКА КОНКУРЕНТНОЇ СТІЙКОСТІ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ. //Економіка і управління. – 2014. – №2. – С.90.

Висвітлено результати апробації запропонованої автором методики оцінки конкурентної стійкості машинобудівних підприємств, що враховує вплив найважливіших факторів конкурентної стійкості підприємства та їх ієрархію. За допомогою запропонованої методики оцінено рівень конкурентної стійкості 10-ти вітчизняних машинобудівних підприємств та запропоновані можливі управлінські рішення щодо підвищення цього рівня.

Колєсніченко А. С. ІМІТАЦІЙНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ВЗАЄМВІДНОСИН СУБ'ЄКТІВ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНОГО РИНКУ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ. //Економіка і управління. – 2014. – №2. – С.94.

Досліджено теоретичне підґрунтя імітаційного моделювання із визначенням його етапів, які було покладено в основу формування етапів імітаційного моделювання відносин між суб'єктами ринку електричної енергії. Доповнено етапи, визначені теорією імітаційного моделювання, відповідно до сучасних вимог та стану розвитку інформаційних і комп'ютерних систем з метою аналізу їх застосування в контексті взаємовідносин суб'єктів енергоринку. Обґрунтовано значення використання моделей і формування систем імітаційного моделювання відносин між суб'єктами

ринку електроенергії, що сприятиме побудові процесу державного регулювання, опираючись на адекватність сприйняття змін внутрішнього та зовнішнього середовища. Проаналізовано особливості прийняття рішення державою щодо впровадження комплексу заходів, які регулюють взаємовідносини суб'єктів електроенергетичного ринку, з використанням методів моделювання, що покликано забезпечити ефективність функціонування ринку електроенергії та задовольнити інтереси учасників з позиції держави, що в результаті дозволить створити налагоджений механізм державного регулювання.

Обидєннова Т.С. ТАКТИЧНІ ТА СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМКИ ПРОВЕДЕННЯ СТРУКТУРНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ НА ОСНОВІ РЕСУРСНО-ФУНКЦІОНАЛЬНОГО ПІДХОДУ. //Економіка і управління. – 2014. – №2. – С.100.

У статті проаналізовано наукові праці вітчизняних та закордонних дослідників з питань тактичних та стратегічних напрямків розвитку підприємства. Автором згруповано окремо тактичні та стратегічні напрямки проведення структурних перетворень машинобудівних підприємств на основі ресурсно-функціонального підходу. Запропоновано схематичне відображення зв'язку тактичних та стратегічних напрямків проведення структурних перетворень машинобудівних підприємств на основі ресурсно-функціонального підходу.

Лях І.О. КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД ДО АНАЛІЗУ ТА ОЦІНКИ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДУВАННЯ. //Економіка і управління. – 2014. – №2. – С.106.

З'ясовано, значення аналізу та оцінки фінансово-економічної діяльності підприємства полягає в тому, що за її результатами у суб'єктів господарювання в умовах перехідної економіки з'являється можливість якісніше здійснювати фінансове управління стосовно забезпечення стабільного і поступального розвитку підприємства, оперативно реагувати на зміни його ринкового середовища, спостерігати за показниками, що впливають на платоспроможність і фінансову рівновагу, визначати заходи щодо забезпечення підвищення ефективності фінансово-господарської діяльності підприємства. Зроблено висновок, що проведення ефективної фінансово-економічної діяльності на підприємствах машинобудування може підвищити виробничу, комерційну, маркетингову діяльність підприємства. Таким чином, стратегічна фінансова стабілізація та економічний ріст підприємства повинні бути направлені на збільшення ринкової вартості та базуватися на таких факторах: підвищення рентабельності продажу, що може бути досягнуто з використанням цінової політики, використанням ефекту операційного важеля; збільшення частки чистого прибутку, який спрямовується на виробничий розвиток; збільшення оборотності активів, що може бути досягнуто за рахунок скорочення позанормативних активів за видами (виробничі запаси, запаси готової продукції, необоротні активи).

Проценко В.М. ПРАКТИЧНИЙ ПІДХІД ЩОДО АНАЛІЗУ ІННОВАЦІЙНО-СПРЯМОВАНОГО ІНВЕСТИВАННЯ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ. //Економіка і управління. – 2014. – №2. – С.111.

Розроблено алгоритм практичного підходу щодо аналізу інноваційно-спрямованого інвестування машинобудівних підприємств потенційними партнерами з урахуванням ризиків та структури організації робіт з аналізу ризиків машинобудівних підприємств.

Шинкарчук С. О. СИТЕМНИЙ ПІДХІД ДО ОЦІНКИ ТРАНСФОРМАЦІЙ СОЦІО-ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ В УМОВАХ ТЕХНОГЕНЕЗУ. //Економіка і управління. – 2014. – №2. – С.115.

У статті розглянуто підходи до оцінки трансформацій, що відбуваються в складній системі взаємовідносин суспільства, природного середовища та економіки, а також запропоновано авторський підхід оцінки рівня розвитку соціо-еколоого-економічної системи в умовах техногенезу